

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ,
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ &
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΑΥΤΟΤΕΛΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ

Αθήνα, Νοέμβριος 2018

Ταχ. Δ/ση : Σταδίου 29
Ταχ. Κώδικας : 10110
FAX: 210-5295421
Πληροφορίες : Τζ. Αντωνοπούλου
Τηλέφωνο : 2131516400, -399
e-mail: inter-1@ypakr.gr

Προς : Τον Γενικό Διευθυντή
του Διεθνούς Γραφείου Εργασίας
Γενεύη - Ελβετία

Κοιν: ΜΕΑ Γενεύης

ΕΚΘΕΣΗ

που υποβάλλεται από την Ελληνική Κυβέρνηση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 22 του Καταστατικού Χάρτη της Δ.Ο.Ε για την **περίοδο από 1 Ιουνίου 2015 μέχρι 31 Μαΐου 2018**, και είναι σχετική με τα μέτρα που έχουν ληφθεί για την εφαρμογή των διατάξεων της 29 **Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας "για την αναγκαστική ή υποχρεωτική εργασία"** (1930), της οποίας η επίσημη επικύρωση καταχωρήθηκε στις 13 Ιουνίου 1952 (κυρωτικός Νόμος 2079/52, ΦΕΚ 108/Α/13-06-52).

I

Όσον αφορά τα νομοθετικά, διοικητικά ή άλλα μέτρα σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων της Σύμβασης, στο πλαίσιο της περιόδου αναφοράς της παρούσας Έκθεσης (2015-2018) και πέραν των όσων σας έχουμε ήδη αναφέρει σε προηγούμενες εκθέσεις της χώρας μας, θα θέλαμε να σας ενημερώσουμε για τα ακόλουθα:

- **Νόμος 4332/2015** (ΦΕΚ 76/Α/9.7.2015), «Τροποποίηση διατάξεων Κώδικα Ελληνικής Ιθαγένειας - Τροποποίηση του Ν.4251/2014 για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στις οδηγίες του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 2011/98/ΕΕ σχετικά με την ενιαία διαδικασία υποβολής αίτησης για τη χορήγηση στους πολίτες τρίτων χωρών ενιαίας άδειας διαμονής και εργασίας στην επικράτεια κράτους-μέλους και σχετικά με κοινό σύνολο δικαιωμάτων για τους εργαζομένους από τρίτες χώρες που διαμένουν νομίμως σε κράτος-μέλος και 2014/36/ΕΕ σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής πολιτών τρίτων χωρών με σκοπό την εποχιακή εργασία και άλλες διατάξεις», which amended Law 4251/2014, has integrated all the provisions of the joint ministerial decision 30651/2014 (which provides for granting of residence

permits for, among others, victims of trafficking who do not cooperate) in its text.

- **KYA 30840/20.9.2016** (ΦΕΚ 3003/B/20.09.2016), «Σύσταση και Λειτουργία του Εθνικού Συστήματος Αναγνώρισης και Παραπομπής Θυμάτων Εμπορίας Ανθρώπων», formal national identification and referral system for victims and presumed victims of trafficking.
- **Νόμος 4443/2016** (ΦΕΚ 232/A/9.12.2016) I) Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2000/43/EK περί εφαρμογής της αρχής της ίσης μεταχείρισης προσώπων ασχέτως φυλετικής ή εθνοτικής τους καταγωγής, της Οδηγίας 2000/78/EK για τη διαμόρφωση γενικού πλαισίου για την ίση μεταχείριση στην απασχόληση και την εργασία και της Οδηγίας 2014/54/EE περί μέτρων που διευκολύνουν την άσκηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων στο πλαίσιο της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, II) λήψη αναγκαίων μέτρων συμμόρφωσης με τα άρθρα 22, 23, 30, 31 παρ. 1, 32 και 34 του Κανονισμού 596/2014 για την κατάχρηση της αγοράς και την κατάργηση της Οδηγίας 2003/6/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των Οδηγιών της Επιτροπής 2003/124/EK, 2003/125 EK και 2004/72/EK και ενσωμάτωση της Οδηγίας 2014/57/EE περί ποινικών κυρώσεων για την κατάχρηση αγοράς και της εκτελεστικής Οδηγίας 2015/2392, III) ενσωμάτωση της Οδηγίας 2014/62 σχετικά με την προστασία του ευρώ και άλλων νομισμάτων από την παραχάραξη και την κιβδηλεία μέσω του ποινικού δικαίου και για την αντικατάσταση της απόφασης - πλαισίου 2000/383/ΔΕΥ του Συμβουλίου και IV) Σύσταση Εθνικού Μηχανισμού Διερεύνησης Περιστατικών Αυθαιρεσίας στα σώματα ασφαλείας και τους υπαλλήλους των καταστημάτων κράτησης και άλλες διατάξεις.
- **N. 4478/2017** (ΦΕΚ 91 /A/23.06.2017) «...IV) Ενσωμάτωση της Οδηγίας 2012/29/EE για τη θέσπιση ελάχιστων προτύπων σχετικά με τα δικαιώματα, την υποστήριξη και την προστασία θυμάτων της εγκληματικότητας και για την αντικατάσταση της Απόφασης - Πλαίσιο 2001/220/ΔΕΥ του Συμβουλίου και λοιπές διατάξεις» transposed into the national legal order the Directive 2012/29/EU of the European Parliament and of the Council of 25 October 2012 establishing minimum standards on the rights, support and protection of victims of crime, and replacing Council Framework Decision 2001/220/JHA.
- **N. 4531/2018** (ΦΕΚ 62 A / 05-04-2018) “I) Κύρωση της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας και προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας II) Ενσωμάτωση της 2005/214/ΔΕΥ απόφασης-πλαίσιο, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ, σχετικά με την εφαρμογή της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης επί χρηματικών ποινών και III) Άλλες διατάξεις αρμοδιότητας Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και λοιπές διατάξεις”. Με την κύρωση της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης η Ελλάδα προσέθεσε στις υφιστάμενες μορφές εμπορίας ανθρώπων που καθορίζονται στην εθνική νομοθεσία τον εξαναγκασμό σε γάμο. Περαιτέρω, ο νόμος περιλαμβάνει διατάξεις για τη διεύρυνση των κατηγοριών αποζημίωσης και για ζητήματα λήψης απόφασης από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης και προσφυγής του θύματος κατά της απόφασης της Αρχής ενώπιον του Διοικητικού Πρωτοδικείου.
- **N. 4540/2018** (ΦΕΚ 91/τ.Α'/2018) “Προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας προς τις διατάξεις της Οδηγίας 2013/33/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 26^{ης} Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις για την υποδοχή των αιτούντων διεθνή προστασία (αναδιατύπωση, L 180/96/29.6.2013) και άλλες διατάξεις - Τροποποίηση του ν. 4251/2014 (Α' 80) για την προσαρμογή της ελληνικής νομοθεσίας στην Οδηγία 2014/66/EE της 15ης Μαΐου 2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου σχετικά με τις προϋποθέσεις εισόδου και διαμονής υπηκόων τρίτων χωρών στο πλαίσιο ενδοεταιρικής μετάθεσης - Τροποποίηση διαδικασιών ασύλου και άλλες διατάξεις”, αφορά την κοινωνική προστασία ασυνόδευτων ανηλίκων.

II

Σε ό,τι αφορά, ειδικότερα, την **Ευθεία Ερώτηση** που υιοθέτησε η **Επιτροπή για την Εφαρμογή των Διεθνών Κανόνων Εργασίας, το 2016**, θα θέλαμε να σας γνωρίσουμε τα ακόλουθα:

Άρθρα 1(1) και 2(1) της Σύμβασης. Ελευθερία των στρατιωτικών ιατρών καριέρας να αποχωρούν από την υπηρεσία.

Όπως έχουμε επισημάνει και στο παρελθόν, με το άρθρο 64 του Ν.Δ. 1400/1973, όπως αυτό ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 1 του Ν.3257/2004, επιχειρήθηκε η προσαρμογή του πλαισίου υποχρεωτικής παραμονής όλων των μονίμων Αξιωματικών των Ενόπλων Δυνάμεων (ΕΔ) στις συμβατικές δεσμεύσεις της Χώρας, όπως ανελήφθησαν από την κύρωση του Ευρωπαϊκού Κοινωνικού Χάρτη με το Ν.1426/1984. Πιο συγκεκριμένα, ως ελάχιστος χρόνος παραμονής στο στράτευμα καθορίστηκε το διπλάσιο του χρόνου φοίτησης στις παραγωγικές σχολές των ΕΔ, προσαυξανόμενος αναλόγως στις περιπτώσεις εκείνες που οι Αξιωματικοί εκπαιδεύονται με μέριμνα της Υπηρεσίας.

Σκοπός των ως άνω ρυθμίσεων αποτελεί η απόσβεση των δαπανών στις οποίες υποβάλλεται η Υπηρεσία για την κατάρτιση των Αξιωματικών. Για το λόγο αυτό, και μολονότι καταργήθηκε η προϊσχύουσα απαγόρευση παραιτήσεων των Αξιωματικών πριν από την εκπλήρωση των ανειλημμένων υποχρεώσεων, καθορίστηκε, εντούτοις, η υποχρέωσή τους να καταβάλουν αποζημίωση υπέρ του Δημοσίου σε περίπτωση αποχώρησής τους από τις ΕΔ πριν από τη συμπλήρωση των εν λόγω ανειλημμένων υποχρεώσεων. Σημειώνεται ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο κατά την πάγια νομολογία του έκρινε ότι η ως άνω αποζημίωση δεν αποτελεί καταναγκασμό, αλλά νόμιμη ανταπόδοση των δαπανών της Υπηρεσίας (ΕΣ Ολομ. 2475/2011,1970/2013,3301/2013).

Πέραν των γενικών κανόνων που εισάγονται με τροποποιημένο άρθρο 64 του Ν.Δ. 1400/1973 και ειδικά για τους Αξιωματικούς Υγειονομικού ιατρούς καθορίστηκε η υποχρέωση να παραμένουν για επιπρόσθετο χρόνο πέντε ετών που αφορά στην απόκτηση ιατρικής ειδικότητας. Σημειώνεται ότι ο χρόνος κατά τον οποίο οι Αξιωματικοί απουσιάζουν από τα καθήκοντά τους για την απόκτηση της ειδικότητας δεν προσμετράται για την απόσβεση του χρόνου υποχρεωτικής παραμονής. Η υποχρέωση αυτή λογίζεται μετά τη λήξη της εκπαίδευσης που δημιούργησε την υποχρέωση, προστίθεται δε στην αρχική υποχρέωση της κύριας εκπαίδευσης.

Σύμφωνα με την υπ’ αριθμ. 156/2006 Γνωμοδότηση του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους η οποία έγινε αποδεκτή από τον Υπουργό Εθνικής Άμυνας, εκτιμήθηκε ότι ο χρόνος κατά τον οποίο απουσιάζει ο Αξιωματικός Υγειονομικού ιατρός από την υπηρεσία του για τη λήψη της εξειδίκευσης, καθίσταται ως χρόνος εκπαίδευσης, ο οποίος δεν λογίζεται ως χρόνος πραγματικής στρατιωτικής υπηρεσίας. Με αυτόν τον τρόπο υπολογισμού, η μέση αναλαμβανόμενη υποχρέωση παραμονής των Αξιωματικών Ιατρών στις ΕΔ ανέρχεται σε δεκαεπτά 17-18 έτη, δηλαδή 12 έτη (διπλάσιο των 6 ετών φοίτησης στη Σχολή) και επιπλέον 5 έτη (επιπλέον υποχρέωση παραμονής ως εκ της απόκτησης ειδικότητας της οποίας αποκτούν με μέριμνα της υπηρεσίας), συν 1 έτος τυχόν επιπλέον προσαυξημένος χρόνος μετεκπαίδευσης. Τούτο έχει ως

συνέπεια οι Αξιωματικοί ιατροί μεσοσταθμικά να ολοκληρώνουν τις ανειλημμένες υποχρεώσεις τους υπηρετώντας περί τα 22-23 έτη, δηλαδή 12 έτη (διπλάσιο των 6 ετών φοίτησης στη Σχολή), επιπλέον 5 έτη για την απόκτηση ειδικότητας, επιπλέον 5 έτη λόγω της υποχρέωσης παραμονής για την ειδικότητα που αποκτούν και επιπλέον ενδεχομένως 1 έτος, για τυχόν μετεκπαίδευση με προσαύξηση.

Εντούτοις, κατά πάγια πλέον νομολογία της Ολομελείας του Ελεγκτικού Συνεδρίου από το έτος 2011 και μετά ο διανυόμενος από τους Αξιωματικούς ιατρούς χρόνος για την απόκτηση ιατρικής ειδικότητας δεν συνιστά χρόνο εκπαίδευσης, αλλά χρόνο πραγματικής υπηρεσίας (ΕΣ Ολομ. 3301/2013) που πρέπει να προσμετράται για την απόσβεση του απαιτούμενου χρόνου για την εκπλήρωση των ανειλημμένων υποχρεώσεων τους, καθόσον τα εν λόγω στελέχη κατά τη διάρκεια της εκπαίδευσής τους προς λήψη της ειδικότητάς τους συνεχίζουν να προσφέρουν τις υπηρεσίες του στα Στρατιωτικά Νοσοκομεία ή σε άλλα νοσηλευτικά ιδρύματα του Δημοσίου. Με βάση τα προαναφερόμενα, ένας Αξιωματικός ιατρός που αποκτά ιατρική ειδικότητα με μέριμνα της Υπηρεσίας, υποχρεούται σε συμπλήρωση ελαχίστου χρόνου παραμονής 17 ετών, δηλαδή 12 έτη (διπλάσιο των 6 ετών φοίτησης στη Σχολή) και επιπλέον 5 έτη (επιπλέον υποχρέωση παραμονής ως εκ της απόκτησης ειδικότητας). Σημειώνεται, ωστόσο, ότι εξακολουθεί να ισχύει η τυπική ισχύ του άρθρου 64 του ν.δ. 1400/1973, όπως αυτό όπως αυτό ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 1 του ν.3257/2004, το δε δεδικασμένο των αποφάσεων καλύπτει τους συγκεκριμένους διαδίκους και μόνο.

Λαμβάνοντας υπόψη ότι στοιχεία του αφορούν στη σύνθεση του προσωπικού των ΕΔ περιβάλλονται από το υπηρεσιακό απόρρητο, δεν δύναται να παρατεθούν αριθμητικά στοιχεία υποβληθεισών αιτήσεων παραιτήσεων σε συνάρτηση με τον αριθμό των υπηρετούντων. Ωστόσο, παρατίθεται μια ποσοστιαία τάξη μεγέθους των κατ' έτος υποβαλλόμενων παραιτήσεων των Αξιωματικών ιατρών σε σχέση με το σύνολο των Αξιωματικών ιατρών που υπηρετούν στον οικείο κλάδο των ΕΔ και έχουν υποχρέωση να παραμείνουν για τον ανωτέρω μέσο χρόνο, ως εξής:

- α. 1,01 % για τον κλάδο του Στρατού Ξηράς.
- β. 2,1% για τον κλάδο του Πολεμικού Ναυτικού.
- γ. 1,03% για τον κλάδο της Πολεμικής Αεροπορίας.

Το σύνολο των υποβαλλόμενων παραιτήσεων γίνεται αποδεκτό.

Η αποζημίωση που υποχρεούνται να καταβάλλουν, σύμφωνα με το άρθρο 33 του Ν.3883/2010 (Α' 67) για τη μη εκπλήρωση των ανειλημμένων υποχρεώσεων τους συνεπεία της πρόωρης εξόδου από το στράτευμα, είναι ίση με το γινόμενο των εκκαθαρισμένων πραγματικών αποδοχών του κατεχόμενου βαθμού επί τους υπολειπόμενους μήνες υποχρέωσης παραμονής στο στράτευμα, ενώ στην περίπτωση που έχουν εκπαιδευτεί στο εξωτερικό υποχρεούνται να καταβάλουν και τη δαπάνη της εκπαίδευσής τους. Κατά τούτο, γίνεται αντιληπτό ότι το εξεταζόμενο ποσό της αποζημίωσης δεν δύναται να προσδιορισθεί επακριβώς, καθόσον εξαρτάται από διακριτές παραμέτρους για κάθε περίπτωση, όπως ο κατεχόμενος διοικητικός βαθμός του παραιτούμενου (που επηρεάζει και τις μισθολογικές παροχές του), ο υπολειπόμενος χρόνος προς εξαγορά, τυχόν εκπαιδεύσεις που έχει λάβει στο εξωτερικό, επιδόματα που λαμβάνει βάσει της οικογενειακής του κατάστασης κλπ.

Ωστόσο, προκειμένου να δοθεί μια τάξη οικονομικού μεγέθους, για υπολειπόμενο χρόνο ανειλημμένης υπηρεσίας περί τα 9 έτη (που μεσοσταθμικά αποτελεί τον υπολειπόμενο χρόνο που οφείλουν να εκπληρώσουν οι παραιτούμενοι), καταλογίζεται σε βάρος τους ποσό που κυμαίνεται από 130.000 μέχρι 150.000 ευρώ.

Άρθρα 1(1) και 2(1) και 25 της Σύμβασης. Εμπορία Ανθρώπων

In addition to what has already been included in previous government reports, we would like to inform you that complying with the relevant national and international legislation, Greece has put in place a formal national identification and referral system for victims and presumed victims of trafficking (Ministerial Decision 30840/20.9.2016). The Mechanism, supervised by the Office of the National Rapporteur and managed by the National Centre for Social Solidarity (EKKA), Ministry of Labour, Social Security and Welfare operates as a hub for coordinated action and partnership building, among all actors involved in combating human trafficking (state agencies, International Organizations, NGOs). It subscribes to a more inclusive identification regime that brings-in additional professionals and stakeholders into the screening and identification process of mixed migratory/refugee flows (migration services, labour inspectors, health providers, local administration authorities).

On April 2017, the General Secretariat for Gender Equality, in cooperation with the Office of the National Rapporteur, has set up a Committee of Experts to review the existing legal framework on prostitution and advocate against sexual exploitation and demand for commercial sex acts. The Committee included legal experts, academics, the anti-trafficking police unit and representatives from NGOs. The overall task of the Committee was to examine closely best practices aimed at targeting buying and selling of sexual services (e.g. Nordic model) and put forward specific proposals for applying these practices in Greece.

As also stated in our country's report under article 19 regarding the Follow Up under the ILO Declaration on Fundamental Principles and Rights at Work (1998) since Greece has not yet ratified the Protocol of 2014 to 29ILC, in June 2016, the Hellenic Parliament has set up a sub-committee on human trafficking under the Special Permanent Committee for Equality, Youth & Human Rights issues. The Committee is responsible for monitoring developments, legislative updates and the overall implementation of counter-THB policies and measures.

The National Action Plan for Preventing and Fighting against Human Trafficking, Protecting and Supporting the victims, and Prosecuting the perpetrators 2018-2023 is being elaborated with the participation of public agencies, NGOs, civil society and grass root organizations and will be discussed by the Parliamentary Sub-Committee.

Θα θέλαμε, επίσης, να επισημάνουμε ότι η χώρα μας έχει ήδη εκκινήσει τη διαδικασία κύρωσης του Πρωτοκόλλου για την Αναγκαστική Εργασία, μετά και τη θετική γνωμοδότηση του Τμήματος για την Προώθηση Εφαρμογής των Διεθνών Κανόνων Εργασίας, του Ανώτατου Συμβουλίου Εργασίας, το οποίο υπενθυμίζουμε ότι έχει τριμερή σύνθεση, σε συνεδρίασή του που έλαβε χώρα στις 29 Ιανουαρίου 2018. Περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να δείτε στην τελευταία έκθεση της χώρας μας για την εφαρμογή της 144ΔΣΕ (περίοδος αναφοράς 2015-2018), στην οποία επισυνάπτεται το πρακτικό της ανωτέρω συνεδρίασης.

Πιο συγκεκριμένα ως προς τις σχετικές νομοθετικές αλλαγές και νομικές διαδικασίες θα θέλαμε να σας γνωρίσουμε τα ακόλουθα:

The Migration and Social Integration Code 4251/2014 (hereinafter Code), transposed the Directive 2004/81/EU into national law (art. 49-56 of the Code) and provides for granting of a residence permit for humanitarian reasons to third country nationals, victims of trafficking, even if the person does not cooperate with the

competent authorities, under the condition that the person has been recognized by the competent Prosecutor as victim of trafficking. In this respect, Law 4332/2015, which amended Law 4251/2014, has integrated all the provisions of the joint ministerial decision 30651/2014 (which provides for granting of residence permits for, among others, victims of trafficking who do not cooperate) in its text.

In particular, as provided by art. 19 A of the Code, victims of trafficking in human beings who do not cooperate with the competent authorities, are granted, free of charge, a residence permit for humanitarian reasons according to a decision of the Minister of Migration Policy. The residence permit is of one-year duration, grants the right to dependent employment or provision of services or provision of work and can be renewed for two years each time only under the precondition that the relevant criminal proceedings continue. If criminal proceedings are not pending, the residence permit is renewable for one year. The holders of this permit have free of charge access to medical services and health care (art. 33 of law 4368/2016). The residence permit granted may be renewed for one of the grounds of law 4251/2014 in the event that the reasons for which these were issued are no longer valid. The Minister of Migration Policy may define the categories of paragraph 1, where the right of renewal should be exercised following to the opinion of the Commission of par. 1, art. 134 of the Code, once the reasons of issuing this category of residence permit do not longer exist.

Furthermore, with Law 4267/2014 (which transposed the EU Directive 2011/93/EE), in the case of victims of trafficking in human beings is provided that the defendant prepays the costs and fees of the plaintiff at the judge's discretion up to the amount of six hundred euros. In addition, with the Law 4267/2014, if a person prosecuted for infringement of the Immigration Law, for illegal prostitution, or for participating in criminal activities denounces that she/he is a victim of trafficking and the activities for which is prosecuted are direct result of her/him being a victim of THB, then her/his prosecution may temporarily stop. If the complaint proves to be valid, then the abstaining from prosecution becomes definitive.

The Law 4478/17 (Government Gazette A '91 / 23-06-2017) transposed into the national legal order the Directive 2012/29/EU of the European Parliament and of the Council of 25 October 2012 establishing minimum standards on the rights, support and protection of victims of crime, and replacing Council Framework Decision 2001/220/JHA. According to the above mentioned Directive "victim is the person who has suffered damage (physical, health, honour, moral or economic or deprivation of freedom) caused by a criminal offense". Indicatively, the law includes victims of racist violence, victims of terrorism, victims of human trafficking, electronic and financial crime; special mention is made of minors.

Furthermore, Greece ratified the Council of Europe Convention on preventing and combating violence against women and domestic violence (Istanbul Convention), thereby adding forcing into marriage in the existing forms of trafficking stipulated in the Greek Law.

More specifically, the process of identifying a THB victim is currently provided for by article 1, Law no. 4251/2014 "Code of Immigration and Social Integration Code and other provisions" (A 80), which also gives the definition of the victim : "(xi) Victim of trafficking means both the natural person for whom there are substantial reasons to be considered victim of any of the crimes provided for in Articles 323, 323A, 323B, 339(1) and (4), 342(1) and (2), 348A, 348B, 349, 351 and 351A of the Penal Code, before criminal prosecution, and the person against whom any of the above crimes were committed and for which proceedings were initiated, regardless whether the person has entered into the

country legally or not. The 'victim of trafficking' status is granted in a legal instrument by the competent Prosecutor of First Instance, both after the opening of proceedings against a crime provided for in Articles 323, 323A, 323B, 339(1) and (4), 342(1) and (2), 348A, 348B, 349, 351 and 351A of the Penal Code and before criminal prosecution for any of these offences. In the latter case, the issuing of the instrument requires the written opinion of two specialists, either psychiatrists, psychologists or social workers, employed in a protection or assistance service or unit referred to in Articles 2, 3 and 4 of Presidential Decree 233/2003, as in force, or the Initial Reception Service, NGOs, the IOM, International Organisations or other specialised and state-recognised protection and assistance bodies, pursuant to the provisions of Articles 2, 3 and 4 of Presidential Decree 233/2003. The status-granting instrument is issued regardless of whether the victim is cooperating with the criminal investigation authorities, in those of the above cases where the prosecutor deems appropriate, following the prosecutor-general's assent that the conditions set out in Article 1 (2) of Presidential Decree 233/2003 are met or that the victim is not cooperating because of threats against members of his/her family who are in Greece, in his/her country of origin or elsewhere and that, if the victim is not protected or removed from the country, these persons face an imminent danger. This process also applies for granting a person the 'illegal immigrant smuggling victim' status, as defined in paragraph (xii) hereof."

Furthermore, Law 4478/2017 (Government Gazette A '91 / 23-06-2017) transposed into the national legal order the Directive 2012/29 / EU of the European Parliament and of the Council of 25 October 2012 establishing minimum standards on the rights, support and protection of victims of crime, and replacing Council Framework Decision 2001/220/JHA. According to the above mentioned Directive "victim is the person who has suffered damage (physical, health, honor, moral or economic or deprivation of his liberty) caused by a criminal offense". Indicatively, the law includes, inter alia, victims of trafficking in human beings.

The purpose of the aforementioned law is to ensure that victims of crime are properly informed, supported and protected to participate in criminal proceedings. The rights set out in the new law shall apply to all victims, without any discrimination, irrespective of their nationality or nationality and of their residence status:

- Victims' right to understand and be understood.
- Right to receive information from their first contact with a competent authority.
- Victims' right to lodge a complaint
- Victims' right to receive information about their case
- Right to interpretation and translation
- Right to access to victim support and care services
- Right to safeguards in the context of restorative justice services
- Rights of victims residing in another EU Member State
- Right to avoid contact between a victim and an offender
- Right to protection of victims in criminal investigations
- Right to privacy
- Individual evaluation of victims to identify specific protection needs
- Right to protection of victims with special protection needs during the criminal proceedings

The Greek Law (L.3811/2009) recognizes to victims of crimes under the articles 323A and 351 of the Greek Penal Code the right to apply for compensation from the Greek State. The compensation claim arises: a) if the offender does not have the necessary resources for that purpose, from the adoption of an irrevocable convicting judgment, b)

if the offender cannot be identified, and c) if the offender cannot be prosecuted or sentenced due to closure of the case by an act of the competent public prosecutor, or the adoption of an irrevocable dismissing decree, or from the adoption of an irrevocable acquittal judgment, or from the final closure of the case by any other means.

The decision on the claim for damages is taken by the Greek Compensation Authority. Law 4531/2018, which amended Law 3811/2009, provided, inter alia, for the widening of the compensation categories, a certain deadline of six months for the Greek Compensation Authority to decide on the case and a relatively longer period than that provided for at the Code of Administrative Procedure for the appeal of the victim against the decision of the compensation Authority before the Administrative Court of first Instance.

- Application for compensation shall be addressed to the Greek Compensation Authority by the entitled person or by their proxy within a strict time limit of one-year period from the date on which the claim arises, as set out in Article 3 (2) hereof.

- If the applicant is a resident or habitual resident of another Member State, the application shall address the appropriate Member State's Assistance Authority, which shall send it to the Greek Compensation Authority. In the latter case, the Greek Compensation Authority shall notify the Assistance Authority of the Member State and the applicant on: (a) the person or department handling the case; (b) the acknowledgement of receipt of the application; (c) the approximate time period within which the decision will be made.

- Authorities responsible for the investigation of the case and the prosecution of the perpetrator are required to clearly inform victims of intentional violent crimes regarding their potential right to seek compensation, as well as of the specific formalities for its exercise. A report shall be drawn up in accordance with the terms of Articles 148 to 153 of the Greek Code of Penal Procedure.

- The Greek Compensation Authority, for verifying the financial and general assets of the offender who is allegedly lacking the necessary resources to compensate the victim, may request relevant data from public financial authorities and any other public authority.

The losses and expenses of the victim of the offence that are covered by the compensation are the following:

— Material (non-psychological) damage:

medical costs of injury (medical treatment — ambulant and hospital treatment, recovery),

loss of earnings during medical treatment and after (including lost earnings and loss or reduction of earning capacity, etc.)

— Moral damage:

mental and psychological support

environment and change of residence

The compensation shall be paid in a single payment

Regarding the relevant procedures and decisions, see the collected data in Annex, attached to the present report.

